

W roku zeszłym, z rozporządzenia byłego namiestnika w Królestwie Polskim, zmarłego hrabiego Berga, kolumna ta została otoczona kratą żelazną, sprawioną kosztem funduszów miejskich.

* **Jarmark wełniany.** W dalszym ciągu jarmarku przeważono wełny w dniu onegdajszym pudów 7,722 funtów 31, a że dni poprzednich przeważono p. 16,115 f. 4, razem przeto przeważono p. 23,839 f. 35.

Głównejsze partie dostarczyli: Dal Trozzo z Michałowa w pow. Górnokalwaryjskim p. 220; hr. Kaplicki Aleksandra z Młochowa w pow. Błotnickim pud. 212 f. 32; Jasiński z Osuchowa w pow. Błotnickim p. 119 f. 2; Bersohn Jan z Boglewic w pow. Grójeckim p. 107 f. 9; Mysyrowicz z Falęcic w pow. Grójeckim p. 166; Hube Mieczysław z Nowej Wsi w pow. Górnokalwaryjskim p. 100; Dembowski Tytus ze Srebniej i Skarsina w pow. Pionowskim p. 117 f. 21; Garczyński Walenty z Żychlina w pow. Kutnowskim p. 133 f. 37; Okęcki Stanisław z Babska w pow. Rawskim p. 122 f. 38; Zabłocki Karol z Młochowa w pow. Jędrzejewskim p. 113; hr. Ostrowski Aleksander z Maluszyna w pow. Noworadomskim p. 335 f. 3; hr. Ostrowski August z Chelma w pow. Noworadomskim p. 110 f. 30; Przyłubski z Zator w pow. Pułuskim p. 151 f. 5; Lasocki Roman z Dzierżbi w pow. Kolneńskim p. 103 f. 26; Mieczysławski Róża z Czempietka w p. Ciechanowskim p. 200; hr. Plater Katarzyna z Hruszniewa w pow. Konstantynowskim p. 297 f. 7; Grabowski Ludwik z Łęcznej w p. Lubartowskim p. 462; z dominium Kuflew w p. Nowomyskim p. 107 f. 38; Heinrich Ludwik z Sucheja i Stawisk w pow. Węgrowskim p. 175 f. 1; Brzeziński Antoni ze Strzeszkowic Dużych w pow. Lubelskim p. 100; Trembicki Stanisław z Kurowic w p. Sokołowskim p. 122 f. 14; Górski Ludwik ze Sterdyni w pow. Sokołowskim p. 400; Rembiński Władysław z Rybaczewic w pow. Krasnostawskim p. 130; hr. Zamyski Stanisław z Maciejowic w pow. Garwolińskim p. 106 f. 13; hr. Stanisław Aleksandrowicz z Konstantynowa w pow. Konstantynowskim p. 291 f. 32; Giżycki z Kruszewa w pow. Siedleckim p. 103 f. 32; Rulikowski ze Swierza w pow. Chotkowskim p. 165 f. 36; Szur August z Łukowego w p. Makowskim p. 134 f. 30; Nathanson Jakób z Guzowa w p. Błotnickim p. 164 f. 26; Zieliński z Gradowa w p. Sochaczewskim p. 127; Lemański z Bratoszewic w pow. Brzezińskim p. 141 f. 28; Lewandowski Antoni ze Ślubie w p. Gostyńskim p. 350; Grzybowski z Zdzarowa w pow. Sochaczewskim p. 330; Skarżyński Stanisław z Popowa w pow. Pułuskim p. 166.

Wczoraj dowozy jeszcze trwały, ale były już mniejsze niż onegdaj.

Ceny płacono następujące: za wysoko-cienką dobrze myta 120 talarów, za cienką — za średnicienką od 88 do 82; za średnią od 73 do 76; za ordynarną —

Sprzedano w ciągu dnia wczorajszego około 7,500 pudów, z czego około 6,500 pudów zakupili fabrykanci, resztę zaś kupcy zagraniczni.

Z kupców przybyli jeszcze bracia Zimmerman i Cyppe ze Zgierza.

W ogóle pokup wełny ze strony kupców zagranicznych był w dniu onegdajszym mniej chętny, z powodu otrzymanych niepomyślnych wiadomości z zagranicy.

* W dalszym ciągu ogłoszenia o większych wygranych w 5-ej Klasie 122-ej Loterii Klasycznej przypadły, Urząd Loterii podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu wczorajszym odcignięto 700 numerów, z których: Nr. 1,769 wygrał rs. 8,000, Nr. 14,678 rs. 5,000, Nr. 6,535 rs. 2,500; N-ra: 775, 10,521, 21,180 i 21,554 po rs. 1,000; N-ra: 2,966, 4,570, 10,883, 15,519, 15,670 i 22,535 po rs. 500; a na N-ra: 9,377, 13,847, 16,033, 16,753 i 23,289 po rs. 200. Dalsze odcignienie odbywać się będzie dnia dzisiejszego od godziny 10 z rana.

* **Warszawska Gazeta Policyjna** zamieszcza następujące wypadki miejskie:

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Pragskim, Julian Michałowski, urlopowany dla poratowania zdrowia żołnierz 89 Białomorskiego pułku piechoty, lat 35 wieku liczący, pracujący przy budowie nowego mostu na rzece Wiśle, spadł z wysokości 5 sizeni, na rusztowanie, a z takowego w wodę i chociaż go natychmiast wydobyto, jednakże do życia przywrócić mu nie został.

— W cyrkule Łazienkowskim, przy ulicy Hożej, w domu pod № 5, w skutek rażącej przez Mariannę Peciewicz 11-letnią sierotę, niezgłoszonej zapalki w komórze na strychu, wybuchł pożar, który natychmiast przez część 3 strazy ogniowej ugaszony został; przyczem część dachu żelaznego zdjęto. Dom ubezpieczony; straty nie przekraczają rs. 150.

— W cyrkule Wolskim, w domu pod № 4 przy ulicy Ptasiej, Elżbieta Dreszer wyrobnica, lat 40 wieku licząca, nagle zmarła.

— W cyrkule Łazienkowskim, w fabryce żelaznej Lilpola i Rau, Andrzej Wróblewski robotnik, przenosząc deskę żelazną u-puścił takową i stłukł mocno duży palec u prawej nogi.

— W cyrkule Zamkowym, w domu pod № 11 przy ulicy Browarnej, starozakonna Zeld Mitman, rozmyślnie oblała ukropem Michała Moczarskiego 10-letniego chłopca i rzuciła na niego rozpalony węgla.

— W cyrkule Sobornym, w domu pod № 20 przy ulicy Senatorskiej, Walenty Olewinski, czeladnik stolarski schodząc ze strychu spadł ze schodów i stłukł nogę prawą.

* **Tydzień giełdowy.** Czysta letnia, czyli tak zwana marta, jest w tym czasie w Warszawie tak zwana giełdą europejską i w upływnym tygodniu odczuć się dała we wszystkich gałęziach spekulacji.

W Petersburgu tendencja zwykła waluty krajowej, skutkiem wzrastającej rezydentów, a wielkiej ilości weksli tak u eksporterów, jak u bankierów, trwa nieprzerwanie.

Pomyślnie notowanie weksli w Petersburgu, oraz tutejszych walorów w Berlinie, wywołało na giełdzie tutejszej stale poprawienie się waluty krajowej. Gdy na początku tegoż dnia żądano za Berlin długi 107,62 1/2, krótki 107,40; za Gdańsk długi 107,55, krótki 107,32 1/2; Londyn 3-miesięczny 7,25 1/2; Paryż krótki 87,07 1/2; Wiedeń 2-miesięczny 96,75, krótki 97,65; Petersburg długi 5 1/4, procentu; w końcu żądano: za Berlin długi 107,47 1/2, krótki 107,17 1/2; Gdańsk długi 107,40, krótki 107,10, Londyn 3-miesięczny 7,24; Paryż 86,77 1/2; Wiedeń 2-miesięczny 96,45, krótki 97,42 1/2; Petersburg bez zmiany 5 1/4. Obrót w wekslach był ograniczony, najwięcej kupowano Paryż i Londyn. Akcje kolei warszawsko-wiedeńskiej szły z 93,50 na 92,50; za terespolskie żądają wprawdzie 115,75 (o 25 kop. wyżej zeszłego tygodnia; nie było jednak transakcji ani w pierwszych ani w drugich. Akcje bydgoskie stale ofiarują po 72 k. 50 za 100-rublowe; zaś 500-rublowych poszukują po 76; za akcje fabryczno-łódzkie żądają 100. Z akcji bankowych sprzedano parę partii B. H. IV-ej emisji po 105, teraz żądają 107; za pierwszą emisję żądają 267; za akcje banku dyskontowego żądają 223; banku łódzkiego 50. Za akcje warszawskiego towarzystwa ubezpieczeń żądają 125. Listy zastawne ziemskie 4 procentowe podwyższyły się w I-ej emisji z 93,90 na 94,10, a w II-ej z 93,05 na 93,25; zaś 5% obniżyły się z 92,40 na 92,25, sprzedano zaś kilka partii 5% po 92,10. Listy zastawne miasta Warszawy obniżyły się o 10 kop.; sprzedano I-ej serii po 88,25, II-ej po 87. Listy likwidacyjne płacono po 78 k. 10. Bilety banku Cesarstwa po 97. Pożyczka premiiowa z roku 1864 po silnem podkoczeniu w zeszłym tygodniu na 176,50 obniżyła się na 175 w końcu płacono 174,50; pożyczka premiiowa z r. 1866 stopniowo wzrasta; gdy na początku tygodnia można ją było nabywać po 170,25, obecnie ma kupujących po 171. Listy zastawne rosyjskie ofiarują po 103 k. 25 zamiast po 102,50. Bliskość 5-to Jańskiego jarmarku tamowała spekulację w papierach procentowych; gotówka czeka rezultatu targu na wełnę. (Gaz. Hand.)

Z INNYCH GUBERNII.

O zmianie obowiązującego porządku ustalenia praw do dóbr nieruchomości i wprowadzeniu systemu hipotecznego.

(Dalszy ciąg *)

1. Istota i następstwa ustalenia.

2) Ustanowienie ustalenia.

Artykuły projektu. 1. Prawa do dóbr ustalają się na zasadzie niniejszej ustawy przez zapisanie do księgi hipotecznej dóbr. 2. Ustalenie prawa do dóbr zachowuje swoją moc, dopóki w księdze hipotecznej nie będzie zapisane o zniesieniu ustalenia. 3. Prawo do dóbr może alienować i ograniczać tylko ten na kogo prawo jest ustalone. 4. Zapisane do księgi hipotecznej ustalenia i ostrzeżenia nie krepują właściciela w prawie alienowania dóbr, ustanawiania nowych ograniczeń prawa własności i zabezpieczania dobrami kontraktów i zobowiązań.

3) Wprowadzenie w posiadanie i ogłoszenia o ustaleniu praw do dóbr nieruchomości.

W komisji hipotecznej powstała i szczegółowo była rozważana kwestja, czy należy po wprowadzeniu nowego porządku ustalania praw do dóbr nieruchomości, zachować obowiązujące obecnie przepisy o wprowadzeniu w posiadanie i ogłoszeniach.

Komisja przyszła do następującego wniosku:

Zważywszy, że tak dla uchronienia rzeczywistego właściciela dóbr od niewłaściwych rozporządzeń takowych przez osoby postronne, jak i dla nadania większej mocy nabyciu dóbr przez jawne ogłoszenie go przed sądami i tymi, którzy mieszkają w nabytych dobrach i może obowiązani są płacić właścicielowi dzierżawy, czynsze i t. p., pożyteczność wprowadzenia w posiadanie, jako środka ujawnienia faktu przejścia prawa do dóbr nieruchomości, nie może być zaprzeczona, komisja uznała jednakże iż po wprowadzeniu obecnego projektu, znaczenie wprowadzenia w posiadanie, jak takowe określone jest w art. 1,432 ust. [proced. cyw. nie może nie ulec zmianie. Przepisy tego artykułu stanowią, że dzień wprowadzenia w posiadanie uważa się za datę ostatecznego ustalenia prawa własności do dóbr nieruchomości, są wprost sprzeczne zasadniczej podstawie projektu, według której prawa do dóbr ustalają się za pomocą zapisania do księgi hipotecznej.

Z tego względu komisja, uznając za pożyteczne ustanowienie dodatkowych środków ujawnienia przejścia prawa własności, uznawała za konieczne niezbędne, aby przytem zachowane były dwa warunki: 1) usunięcie wątpliwości co do mocy i znaczenia głównego środka ujawnienia — zapisania do księgi hipotecznej i środków dodatkowych, które stanowią wprowadzenie w posiadanie i ogłoszenie; i 2) zmniejszenie połączonej z wprowadzeniem w posiadanie i z ogłoszeniem rozchodów; pod względem tego ostatniego warunku, komisja nie mogła nie wziąć na uwagę, że rozchody połączone, według naszych praw, z ustaleniem praw do dóbr nieruchomości, znaczniejsze są od rozchodów wymaganych przy tem w innych państwach i że te rozchody mają nie mały wpływ na niedostateczne ciągnięcie korzyści z dóbr nieruchomości.

Stosownie do tego, komisja postanowiła: w zamian przepisów o wprowadzeniu w posiadanie, ustanowić przepis o rozsyłaniu zawiadomień o przejściu prawa własności, zamieszczone w art. 84—86 projektu, a co do ogłoszeń — przyjęcie przepisów zamieszczonych art. 93 i 98 projektu.

4. Pierwszeństwo ustalenia.

Artykuły projektu. 5. Pierwszeństwo praw do dóbr określa się czasem przedstawienia tych praw do zapisania do księgi hipotecznej. Równe pierwszeń-

*) Patrz Nr. 97 *Dzienn. Wares.*

*) W *Głosu Urzędowym* z którego podajemy niniejszy artykuł, obok artykułów projektu zamieszczono są motywa, które dla braku miejsca zmuszeni jesteśmy opuścić.

swo mają prawa jednocześnie przedstawione do zapisania do księgi hipotecznej. 6. Na prawo zapisane do księgi hipotecznej nie mają wpływu następne ustalenia i zastrzeżenia. 7. Ograniczenia prawa własności, długi i zabezpieczenia, które nie znajdowały się w księdze hipotecznej w chwili ustalenia przejścia prawa własności, nie są obowiązujące dla nowego właściciela. 8. Zapisane do księgi hipotecznej kontrakta dzierżawy i najmu dóbr, obowiązujące są dla osób trzecich, prawa których zapisane są później do księgi (art. 5).

5. Niedziałanie wstecz ustalenia.

Artykuły projektu. 9. Umowy o alienacji lub ograniczeniu prawa do dóbr zawarte z taką osobą, na którą zapisane było prawo w księdze hipotecznej bezporecznie, zachowują swą moc, chociaż by następnie prawo tej osoby było zniesione wyrokiem sądowym. 10. Przepis zawarty w artykule poprzedzającym nie rozciąga się na wypadek, kiedy sądownie będzie dowiedzione, że nabywca prawa do dóbr wiedział o nieprawności ustalenia na osobę, od której nabył prawo.

6. Wpływ ustalenia na bieg przedawnienia.

Artykuł projektu. 11. Prawa zapisane do księgi hipotecznej nie podlegają przedawnieniu.

7. Rozległość i następstwa zabezpieczenia ustalonego na dobrach.

Artykuły projektu. 12. Umowy, zobowiązania, procesa, należności, zapisane do księgi hipotecznej zabezpieczają się całemi dobrami, w całym składzie, wraz z ich przynależnościami (art. 386 — 392 cz. I T. X Zb. Pr.) 13. Dobra, do księgi hipotecznej których wpisane są ograniczenia prawa własności, długi i zabezpieczenia, nie mogą być rozdzielane bez zgody osób, prawa których zapisane są do księgi hipotecznej. 14. Przepis zawarty w artykule 13, nie stosuje się do wypadków, wymienionych w art. 575 i nast. cz. I, T. X Zb. Pr., oraz w wypadku wykupu ról włościańskich (T. IX Zb. Pr. w przedl. 1863 r.). 15. Połączenie w jedną księgę hipoteczną kilku dóbr, z których każde są obciążone ograniczeniami prawa własności, długami i zabezpieczeniami, dopuszcza się nie inaczej, jak za zgodą wszystkich osób, prawa których zapisane są na tych dobrach. 16. Zgoda wspomniana w art. 15 nie jest wymagana, kiedy przyłączane dobra są wolne od ograniczeń prawa własności, długów i zabezpieczeń. Połączone dobra odpowiedzialne są niepodzielnie za wszystkie długi i zabezpieczenia. 17. W razie bardzo znacznego zmniejszenia wartości dóbr z winy właściciela, sąd na prośbę wierzyciela, ma prawo, jeżeli uzna że dobra nie mogą stanowić dostatecznego zabezpieczenia długu: 1) zobowiązać właściciela do zaprzestania szkodliwych dla dóbr czynności, lub 2) zażądać od niego dodatkowego zabezpieczenia, lub 3) zasądzić wierzycielowi ściąganie należności przed terminem. 18. Wierzyciel ma prawo żądać sądownie zniesienia umów i zobowiązań właściciela w przedmiocie przyszłych dochodów i plodów dóbr na termin dłuższy, jak na rok naprzód, jeżeli te umowy i zobowiązania dają na szkodę wierzyciela.

8. Oznaczenie sumy zabezpieczenia.

Artykuły projektu. 19. Umowy i zobowiązania zabezpieczone dobrami zapisują się do księgi hipotecznej nie inaczej, jak z ścisłym oznaczeniem sumy zabezpieczenia. 20. Umowy i zobowiązania, zabezpieczone kilkoma dobrami zapisują się do księgi hipotecznej każdych z nich nie inaczej, jak z oznaczeniem jaka mianowicie suma zabezpiecza się każdym z nich. 21. Procenta z umów i zobowiązań zabezpieczonych dobrami, korzystają z pierwszeństwa sumy kapitałowej nie więcej jak za rok. 22. Procenta z procesów zabezpieczonych ostrzeżeniem, korzystają z równego z kapitałową sumą pierwszeństwa, w całej wysokości, do dnia zaspokojenia. 23. Z umów i zobowiązań, przy zapisaniu których do księgi hipotecznej nie był zamieszczony osobny warunek o stopie procentów, takowe korzystają z pierwszeństwa w stosunku 6%.

9. Zaspokojenie ustalonych długów przy sprzedaży dóbr przez licytację publiczną.

Artykuły projektu. 24. W razie sprzedaży dóbr przez licytację publiczną, należności zapisane do księgi hipotecznej zaspokajają się według pierwszeństwa zapisania zobowiązań do księgi hipotecznej. 25. Z sumy uzyskanej ze sprzedaży, dóbr przez licytację publiczną, naprzód zaspokajają się:

1) zaległości w podatkach i powinnościach skarbowych, ziemskich i gminnych od dóbr, za poprzednie sześć półroczy;

2) należności przypadające robotnikom i służącym w dobrach za czas nie dłuższy nad rok od dnia licytacji.

10. Osobista odpowiedzialność dłużnika za długi ustalone.

Artykuły projektu. 26. Dłużnik odpowiedzialny jest przed wierzycielem aż do zupełnego zaspokojenia długu, nie tylko majątkiem, przedstawionym na zabezpieczenie, ale i osobiście, całym swym majątkiem, jeżeli przez dłużnika nie był zastrzeżony inny o odpowiedzialności warunek. 27. Ogólna majątkowa odpowiedzialność właściciela przy alienacji dóbr nieruchomości (art. 26), nie przechodzi na nowonabywcę, jeżeli w umowie o przejściu dóbr nie było zastrzeżenia inaczej. 28. Każdy wierzyciel ma prawo oznajmić właścicielowi wydziałowi hipotecznemu o nie życzeniu sobie uwolnienia poprzedniego właściciela od odpowiedzialności za dług (art. 27), w ciągu roku od dnia przejścia dóbr. 29. Jeżeli wierzyciel nie zrobi oznajmienia w terminie oznaczonych w artykule 28, albo po oznajmieniu, nie przystąpi w ciągu roku do ściągnięcia długu, to poprzedni właściciel dóbr uwalnia się od odpowiedzialności. 30. Odpowiedzialność właściciela ustanowiona w art. 26, nie może być przenoszona na nabywcę dóbr przez licytację publiczną. (d. c. n.)

* Na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego w Wersalu w dniu 15 czerwca, p. Buffet odczytał propozycję lewego środka. P. Perier odczytał, w imieniu lewego środka, wykład motywów tej propozycji, żądał uznania nagłości i uwidatnił niepokój kraju: rozwój dalszej idei tymczasowości zabija nas — mówił on — zgadzamy się na przedłużenie władzy marszałka Mac-Mahona, lecz siedm lat bezpieczeństwa nie są dostatecznymi. Powiadano, że krańcowa prawica wystąpi z propozycją przywrócenia monarchji. P. Lambert Sainte-Croix złożył wniosek potwierdzający władzę marszałka Mac-Mahona, ustanawiający dwie izby, nadający prezydentowi rzeczypospolitej i izbie wyższej prawo rozwiązywania izb i domagający się, po upływie terminu władzy prezydenta, zwołania kongresu złożonego z obydwóch izb, który wyznaczy następcę marszałka Mac-Mahona lub też zrewiduje konstytucję. P. Changarnier mówił: „Powierzylimy na lat siedm władzę marszałkowi Mac-Mahon, powinniśmy więc dotrzymać obietnicy, wzmacniając władzę marszałka; propozycja p. Kazimierza Perier, byłaby rewolucją nieszczęsną. Przypomnijmy sobie nieszczęścia spowodowane na ojców naszych przez rzeczypospolitą, głosując więc przeciwko uznaniu nagłości.” Kazimierz Perier wykazał niepewność i powolność panujące w komisji konstytucyjnej i rzekł: „Chcemy wyznaczyć drogę tej komisji; forma rządu została odłożoną aż do uchwalenia praw konstytucyjnych, trzeba wskazać komisji tę formę. Monarchja stała się niemożliwą, nie nie byłoby smutniejszego nad to, gdybyśmy nie zdołali ustalić rządu; powinniśmy mieć jednak niechęć tak dla cesarstwa jak i dla demagogji; domagam się stanowczego zaprowadzenia rzeczypospolitej pod kierunkiem marszałka Mac-Mahona.” Mówca uwidatnił silnie ważność decyzji jaką powzięcie Zgromadzenie.

* Rząd pruski zdaje się być zadowolony wielce szukaniem urzędników zdolnych do utrzymywania ksiąg stanu cywilnego, stosownie do prawa z 9 marca, przyjętego na ostatnim posiedzeniu prawodawczem. Trudności te wynikają z powodu organizacji gminnej w niektórych prowincjach. Ponieważ to prawo ma stać się obowiązującym począwszy od dnia 1 przyszłego października, przeto minister wyznaczy i oświecenia publicznego, rozesał okólnik do naczelników tych prowincji, wzywając ich, ażeby wskazali mu nauczycieli, posiadających odpowiednie warunki do należytego sprawowania obowiązków urzędników stanu cywilnego po gminach, w których byłoby rzeczą trudną znaleźć innych agentów publicznych uzdolnionych do pełnienia takich czynności.

* *Dziennik Imparcial*, wychodzący w Madrycie, twierdzi iż wiadomości przybyłe z Londynu, pozwalają spodziewać się blizkiego ztamtąd uznania teraźniejszego rządu hiszpańskiego. Wyraz blizkiego jest nader elastyczny, może on stosować się zarówno do kilku miesięcy jak i do dni kilku; jeżeli tedy *Imparcial* nadaje mu pierwsze z tych znaczeń, to być może iż wypadki potwierdzą jego domniemania, jeżeli zaś ma na myśli termin kilkudniowy to z pewnością dozna zawodu. Rządy w ogóle nie uznają nowego systemu w Hiszpanji aż gdy takowy otrzyma wpięć sankcję prawną.

* *Dzienniki angielskie* zajmują się głosowaniem odbytem w izbie gmin, które odrzuciło znaczną większość głosów wniosek p. Newdegate, domagający się zarządzenia śledztwa co do klasztorów, w celu umieszczenia tych zakładów pod nadzorem rządu. W gruncie rzeczy z objaśnieniami tych dzienników okazuje się, że jeśli w tej okoliczności parlament angielski chciał potwierdzić raz jeszcze swoje zasady dotyczące nieograniczonej wolności i okazać swój wstręt do teorii protestantyzmu przesładowczego i ultra-ortodoksalnego, do którego przywódców p. Newdegate należy, to wszelako zaczyna zwracać uwagę na roszczenia i postępy ultramontanizmu. *Daily News*, wykazuje formalnie, że p. Newdegate domaga się tylko tego, co istnieje już nawet w krajach katolickich i że z tego powodu postanowienie parlamentu, w żadnym razie, nie powinno być uważane jako protegujące pod jakim bądź względem instytucje klasztorne, których ilość powiększa się ciągle na ziemi angielskiej, a które wzbudzają powszechną i ciągle wzrastającą nieufność. Lecz nie chcą dla nich poświęcać zasady wolności stowarzyszeń. Z tego to powodu izba przyjęła żywiliwie słowa p. Gathorne Hardy, skoro ten wyrzekł, iż katolicy rzymscy zapewne nie opieraliby się ujawnieniu publicznemu listy mieszkańców klasztorów. Jeżeli p. Newdegate, otrzyma taki rezultat, będzie miał zapewne, iż postąpił już znacznie naprzód w nieustannej walce jaką prowadzi z klasztorami. *Morning Post* powiada, że p. Newdegate jest szczerze przeświadczony o konieczności nadania państwu misji baczności na te zakłady ścisłej niż dotychczas i że takie jego przekonanie w tym względzie podzielane jest przez wielką część ludności krajowej.

* Wiadomość telegraficzna z Porta Ottomańska o-mówiła ratyfikowania umowy o pożyczkę podpisanej przez Sadyka Paszę, ani się dotąd potwierdza, ani zaprzecza. Twarde warunki, narzucone przez ową umowę skarbowi Ottomańskiemu, nadają zresztą takiej odmowie ratyfikacji, pewne prawdopodobieństwo. Nie spodziewano się jej wszelako, znając pilną potrzebę pieniędzy w ministerstwie skarbu w Konstantynopolu i jest do przewidzenia że rząd turecki skończy na tem, iż ustąpi wreszcie, po wyczerpaniu usiłowań z mniejszym lub większym powodzeniem w celu uzyskania korzystniejszych dla siebie warunków owej pożyczki.

